

*Bemærkninger til
lovforslagets enkelte bestemmelser.*

Til § 1.

Loven gælder kun spilleautomater, ikke morskabsautomater. Afgørende for sondringen er, om en vinder opnår sin gevinst i form af noget materielt.

Til § 2.

Forslagsstillerne har overvejet, om loven burde begrænse indkastet til 25 ører. En moralformyndersynsvinkel fører vel let til at forbyde indkast af for eksempel femkroners- eller tikronersmønter. Det er dog et spørgsmål, om sådanne indgreb ikke vil blive slag i luften, og det er betænkeligt at lægge fremtidsudviklingen i spændetøje med flere lovforbud end højst nødvendigt.

Ej heller bør loven blande sig i gevinstprocenten eller gevinstfordelingen. Herom vil der sikkert udvikle sig et varedeklarationssystem, så den enkelte automat indeholder en plakat med letlæselige oplysninger. Er disse så forkerter, er overtrædelsen en ganske almindelig bedragerisag (straffelovens § 279).

Til § 3.

De mest anvendte automater, der alle er af udenlandsk fabrikat, er indstillet til en gevinstudbetaling på 82 pct. af de indkastede beløb. Der er således alene levnet 18 pct. til omkostninger, avance og afgift. Dette vil givetvis vise sig at være for lidt med de foreslåede afgiftssatser. Derfor må imødeses en justering. Hvordan denne nærmere foretages, må afgøres af det enkelte spilleautomatforetagende, men det forekommer sandsynligt, at et typisk kalkulationseksempel vil blive:

For hver gang der puttes 400.000 25-ører i automaten, fordeles pengene som følger

Gevinster 70 pct.		70.000 kr.
Statsafgift 15 pct.	15.000 kr.	
Moms 3/23 af 30.000 kr.	3.914 -	
		18.914 -
Til automatudlejer		5.543 -
Til automatlejer (f. eks. en restauratør)		5.543 -
		100.000 kr.

Ordningen forventes at medføre, at antallet af spilleautomater forøges fra de nuværende ca. 20.000 til ca. 50.000, mens det skønnes, at der uændret vil være omkring 600.000 indkast pr. år i gennemsnitsautomaten.

Holder dette skøn, vil den nye statsafgift indbringe ca. 1.125 mio. kr. årligt, hvortil kommer en momsindtægt på 293.550.000 kr. under de anslåede forudsætninger.

Så vidt vides indtjener de nuværende kommuneafgifter på årsbasis omkring 300 mio. kr., men de bortfalder ved nyordningen ikrafttræden.

Til § 4.

For at undgå ulovligheder skal alle automater forsynes med tælleværker, der registrerer indkast. Omkostningerne ved sådanne tælleværkers installation skønnes at andrage ca. 800-900 kr. pr. automat, og det vil ikke volde tekniske vanskeligheder.

Til § 6.

Ved ikrafttræden den 1. januar 1978 levnes der tilstrækkelig tid til, at kommunerne kan tage hensyn til de manglende afgifter i deres budgetter, de lovfæstede tælleværker kan installeres og den administrative indkøring kan være tilendebragt.

Restaurationslovens § 26 er sålydende:

„I restaurationer må der ikke være offentlig dans, optræden for offentligheden eller automatspil om spillemærker eller andre gevinster, medmindre politiet tillader dette.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan begrænses og betinges. For tilladelsen betales til kommunen en afgift efter kommunalbestyrelsens bestemmelse. Tilladelsen kan tilbagekaldes, hvis den giver anledning til misbrug.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan give almindelige regler til begrænsning af disse tilladelsers antal og omfang samt bestemme, at de ikke må gives til indehavere af alkoholbevilling.

Stk. 4. Politiet kan forbyde musik, billard, keglebane og lignende i restaurationer.“

Opmærksomheden henledes på, at der ved en fuldstændig ophævelse af § 26 sker en liberalisering, der går noget ud over spilleautomaternes område.